

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 23/04-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2004 o sťažnosti doc. JUDr. V. S., CSc., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. B., so sídlom B., ktorou namieta porušenie základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Súdnej rady Slovenskej republiky pri voľbe kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 271 z 15. decembra 2003, o návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 271 z 15. decembra 2003 a o návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 281 z 12. januára 2004 o vyhlásení nových volieb na dvoch kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva, za účasti Súdnej rady Slovenskej republiky, takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť doc. JUDr. V. S., CSc., ktorou namieta porušenie základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Súdnej rady Slovenskej republiky pri voľbe kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 271 z 15. decembra 2003, p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. O d k l a d á vykonateľnosť prvej a druhej vety uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 271 z 15. decembra 2003 až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. januára 2004 doručená sťažnosť doc. JUDr. V. S., CSc., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) pri voľbe kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a uznesením súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003, podáva návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003 a návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia súdnej rady č. 281 z 12. januára 2004 o vyhlásení nových volieb na dvoch kandidátov na sudcu ESLP.

Sťažovateľka napadla postup a uznesenie súdnej rady a uviedla, že týmto postupom a uznesením bolo porušené jej základné právo na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok. Skutkovo odôvodnila sťažnosť tak, že napriek tomu, že pri voľbe kandidáta na sudcu, ktorý by mal pôsobiť za Slovenskú republiku v medzinárodnom súdnom orgáne, sa majú primerane použiť ustanovenia § 6 ods. 7, § 27a ods. 3 a § 27b až 27e zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnej rade“), súdna rada takto nepostupovala, predovšetkým jej neumožnila zúčastniť sa na zasadnutí súdnej rady, nedoručila jej pozvánku a súčasne ponechala bez povšimnutia to, že jeden z kandidátov je člen súdnej rady, ktorý o voľbe kandidátov nielen vedel, ale na tomto zasadnutí súdnej rady sa aj zúčastnil.

Sťažovateľka ďalej namietala, že takýmto postupom súdna rada nevytvorila pre všetkých kandidátov rovnaké podmienky.

1. Senát ústavného súdu túto sťažnosť v súlade s § 26 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) považoval za naliehavú a neriadil sa preto poradím, v akom mu táto sťažnosť došla.

2. Senát ústavného súdu po predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde dospel k záveru, že spĺňa všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti, ktoré sú pre konanie o sťažnosti fyzických osôb alebo právnických osôb ustanovené v § 50 citovaného zákona, a pretože nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľka navrhla rozhodnúť o návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003 a na odklad vykonateľnosti uznesenia súdnej rady č. 281 z 12. januára 2004 o vyhlásení nových volieb na dvoch kandidátov ESLP.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom. Dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

Z obsahu sťažnosti vyplývajú závažné skutočnosti napádajúce ústavnosť skutkových a právnych predpokladov prístupu k funkcii sudcu medzinárodného súdneho orgánu podľa

čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy. Súčasne zo sťažnosti a pripojených listín vyplýva, že ďalší dvaja kandidáti na sudcu ESLP majú byť súdnou radou volení už 2. februára 2004.

Vychádzajúc z týchto skutočností, ktoré majú oporu v predložených listinách, ústavný súd dospel k záveru, že je nevyhnutné odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003. Bez tohto zabezpečovacieho prostriedku by podľa názoru ústavného súdu mohlo dôjsť k faktickému zmareniu výsledkov konania vo veci samej. Odklad vykonateľnosti sa vzťahuje na prvú a druhú vetu uznesenia súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003, v zmysle ktorých súdna rada navrhuje vláde Slovenskej republiky kandidáta na voľbu za sudcu ESLP JUDr. J. D. Návrhy na voľbu za kandidátov na sudcov doc. JUDr. V. S., CSc., a JUDr. M. T. nezískali ústavou určený počet hlasov potrebný na zvolenie, preto je rozhodnutie súdnej rady konečné.

Odkladom vykonateľnosti uznesenia súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003 nevzniká podľa názoru ústavného súdu žiadnym osobám ujma, ktorá by bola porovnateľná s ujmom, ktorá by vznikla, ak by ústavný súd v napadnutom postupe a uznesení súdnej rady zistil porušenie ústavnosti.

Odklad vykonateľnosti prvej a druhej vety označeného uznesenia súdnej rady znamená, že súdna rada až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej nemôže postupovať podľa jeho obsahu.

O odklade vykonateľnosti uznesenia súdnej rady č. 281 z 12. januára 2004 o vyhlásení nových volieb na dvoch kandidátov na sudcu ESLP ústavný súd nepovažoval za potrebné rozhodovať, pretože je to uznesenie, ktoré sa priamo nedotýka predmetu konania, ale len organizácie nových volieb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2004